

Vlčnovský

Z P R A V O D A J

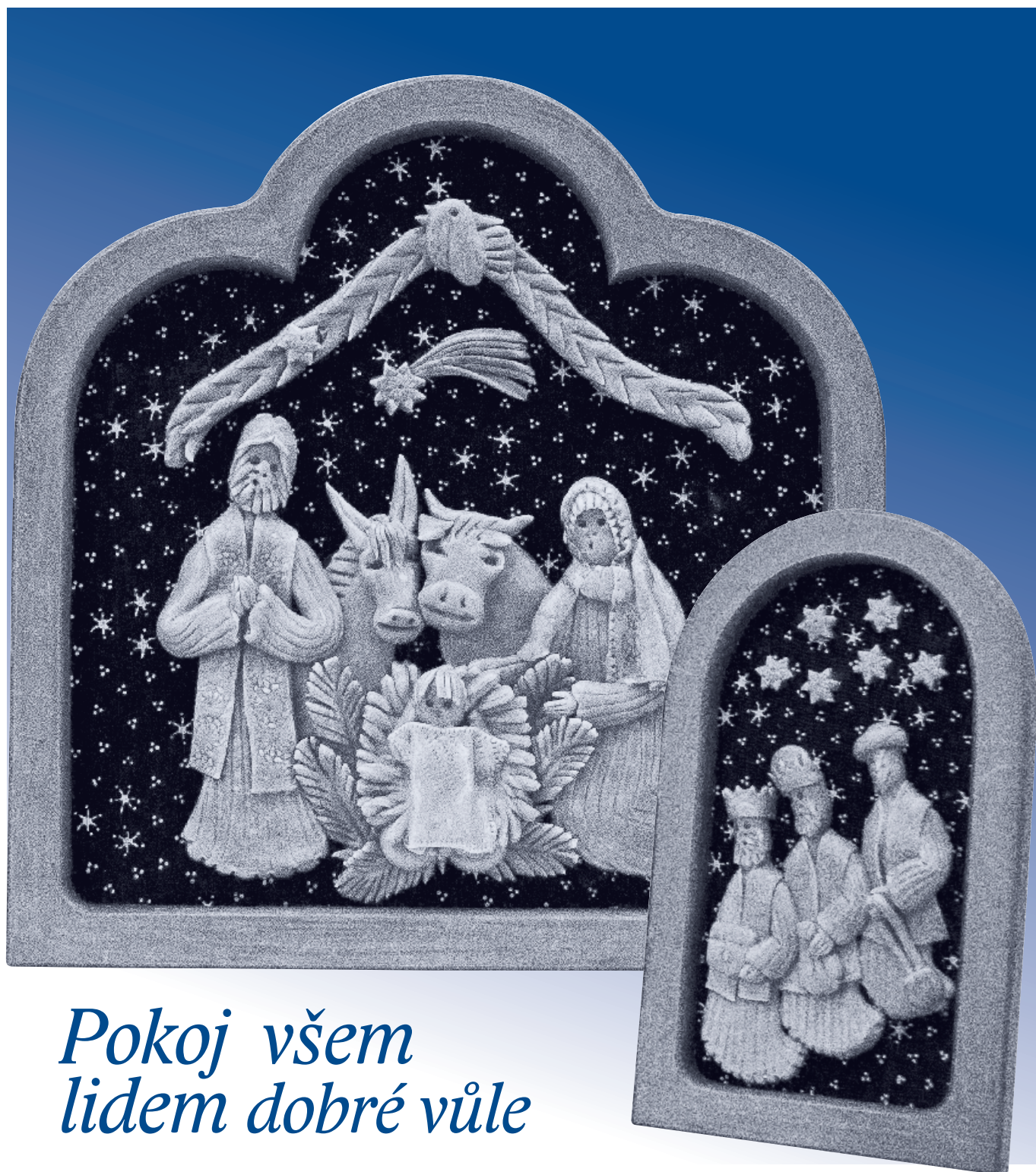
číslo 31
prosinec 2010

VYDÁVÁ RADA OBCE VE VLČNOVĚ

e-mail: obec@vlcnov.cz

www.vlcnov.cz

www.ksk.vlcnov.cz

*Pokoj všem
lidem dobré vůle*

Vážení spoluobčané,

na konci roku vychází zpravidla, který je v letošním roce poněkud zvláštní. V tomto měsíci něco končí, ale také něco začíná. Končí kalendářní rok a skončilo i čtyřleté volební období minulého zastupitelstva. Jestli byl tento rok a předcházející čtyři roky rokem úspěšným pro Vlčnov, ponecháme na Vašem zvážení. Víme, že mnozí z Vás si myslí, že úspěšný byl, ale jsou i takoví, kteří si myslí, že mohl být úspěšnější. My osobně se domníváme, že předcházející čtyři roky byly opět úspěšným obdobím. Usuzujeme tak z reakcí převážně většiny Vás Vlčnovjanů, ale i lidí z širokého okolí. Chtěli bychom tedy poděkovat zastupitelům a všem těm, kteří jakkoliv přispěli k rozvoji Vlčnova. Málokdo si uvědomuje, že za tímto úspěchem stojí obrovské úsilí všech zainteresovaných, kteří tomuto úspěchu věnovali spoustu svého osobního času. Na fotografii se máte možnost seznámit s nově zvoleným zastupitelstvem. Ve volbách jste Vy, občané Vlčnova, zvolili ze svého středu 15 zastupitelů. Věříme, že všichni, kteří kandidovali v těchto volbách, byli připraveni pracovat pro Vlčnov. Spravovat obec, která má víc jak 3 tisíce občanů není snadné a to především proto, že narůstá vlivem novely zákonů nepřiměřená administrativní zátěž obcí v České republice. Na druhé straně předpokládané výpadky v příjmové části rozpočtu obce jsou nepříjemným signálem některých

politických kruhů, které se snaží, aby se daňové příjmy státu rozdělovaly ve větší míře mezi čtyři největší města v České republice. V následujícím čtyřletém období bude poslední možnost čerpat evropské peníze. S ohledem na všechny výše uvedené skutečnosti vidíme dvě základní priority. Za prvé být úspěšní alespoň tak jako doposud při získávání evropských peněz. A za druhé to jsou úsporná opatření v oblasti výdajů obecního rozpočtu. Šetřit budeme muset především proto, abychom dokázali dofinancovat připravené investiční akce. Tato úsporná opatření se promítnou do mnoha oblastí. Budeme muset hledat úspory v energii, v údržbě veřejných prostranství, v dotacích pro místní spolky, šetřit budou muset výrazným způsobem i naše příspěvkové organizace (Klub sportu a kultury a Základní a mateřská škola). Na úsporný provoz přechází v tomto okamžiku i obecní úřad jako takový. Na úsporný režim bude od 1. ledna nastaveno i veřejné osvětlení. Snad jediný provoz, který nebude v příštím roce omezen, je provoz koupaliště. Pro rok 2011 jsme stoprocentně uspěli s našimi žádostmi o dotace z evropských peněz. Máme schválenou investici, která bude financovaná z regionálního operačního programu – fyzická revitalizace veřejného prostranství. Je to investice za 15 mil. korun. Minulý týden jsme obdrželi příjemnou zprávu o úspěchu naší žádosti ze státního fondu životního

prostředí na revitalizaci veřejné zeleně. Je to investice za 5 mil. korun. Pro příští rok jsou tedy připraveny investice za 20 mil. korun. Další dlouhodobě připravovanou investicí pro příští rok je výstavba části nové zidky kolem hřbitova. Bude to investiční akce, na kterou není možné získat dotační prostředky. Havarijní stav zidky nesnese odkladu. Region Východní Slovácko, jehož jsme členové, uspěl se svým projektem rozhledny a vyhlídkové body Východního Slovácka. Ve Vlčnově příští rok vyroste jedna ze šesti rozhleden Východního Slovácka, a to v místě, kde se potkává Hrabčecí cesta s cyklostezkou pod búdama. Rozhledny budou mezi sebou propojeny značenou sítí cyklotras.

Na závěr bychom chtěli popřát novému zastupitelstvu hodně zdraví, energie a chuti do společné práce ve prospěch Vlčnova. Věříme, že stejně jako předcházející zastupitelstva, bude i nové zastupitelstvo umět táhnout za jeden provaz, protože to je základní předpoklad pro realizaci úspěšných vizí.

Nám všem, kteří ve Vlčnově žijeme, přeje hodně zdraví a nastupujícímu královskému ročníku, aby jízda králů byla skutečně tím nejkrásnějším dnem příštího roku.

*Jan Pijáček, starosta obce
Marta Moštková, místostarostka*

Členové obecního zastupitelstva Vlčnov, funkční období 2010-2014

Zleva nahoře: Marcel Solík, Ing. Miroslav Josefík, Jiří Matušik, František Dacik, Ing. Radek Srnec, Vlastimil Kovář, Jan Kolek, Mgr. Michal Slinták, Mgr. Milan Kvasnička, Stanislav Moštek Zleva dole: Mgr. Alena Zemková, Marie kašpařiková, Jan Pijáček, Marta Moštková, Zdenka Brandysová

Kam s ním?! – nesprávné parkování

Jistě každý z občanů obce občas zaláteří nad autem postávajícím na chodníku právě v době kdy tam prochází. Nedávno se mi naskytl pohled, oč svízelněji si počíná maminka s kočárkem vedoucí druhé dítě za ruku při

zjištění, že takto zaparkované vozidlo ne a ne obejít po chodníku. Nezbylo než, po chvíli zápolení s kočárkem a s dítětem v náručí (aby se, nedej bože, nevysmeklo a nevběhlo pod kolem projíždějící jiné vozidlo) objeti vozidlo

po silnici. O následném zápolení s opětovným najetím na chodník asi není potřeba nic říkat. Ano, tohle je situace, která se stává nešvarem silnice od křižovatky směrem na Veletiny a na ul. Kaunicova.

Řidič vozidla se zřejmě domnívá, že na chodníku bude překážet méně než na komunikaci, jaké těžkosti tímto může způsobit jiným si patrně neuvědomuje a vozidlo z vlastní lenosti a neomalenosti zaparkuje co nejbližší ke vchodu do domu. Nebo že by to bylo nedostatkem parkovacích míst. Zajímalo by mě, kam se všechna ta auta podějí, když v zimě vznikne sněhový val mezi chodníkem a silnicí, kdy jako mávnutím kouzelným proutkem není po vozidlech ani památka.

Aby toho nebylo málo tak o zcela nevhodné parkování v obci není nouze po celé silnici vedoucí od Dolního Němčí přes křižovatku dále na Veletiny až po Araver. Nejvíce zřetelné je v místě od Obecního úřadu ke kostelu a při mších až po Sokolovnu. Ruku na srdce, kdo tam nikdy nestál, že ano. Je to problém všech řidičů. Zkrátka pohodlněli jsme a zlenivěli. Odstavení vozidel např. před Dolní hospodou pak vede dokonce k nebezpečným situacím, kdy musí řidič vozidla jedoucího směrem na Veletiny setrvat v protisměru po celou dobu

průjezdu zatáčkou do které takřka nevidí. Za lenivost se ale platí a nemusí to být až tak málo jak se zdá. Oba výše zmíněné způsoby ponechání vozidla, když se vyhneme slovu parkování, kde by se mohlo jednat o zábor veřejného prostranství což je zase z jiného soudku, budeme tedy nazývat stání.

Tento pojem řidiči dobře znají a je zcela lehce dohledatelný například v zákoně č. 361/2000 Sb., o silničním provozu v § 25 odst. 3, o chodníku se pojednává v § 53 odst. 2 téhož zákona.

První říká, že při stání musí zůstat volný alespoň jeden jízdní pruh široký nejméně 3 metry, ale pozor – pro každý směr jízdy, což tedy činí dohromady 6 metrů. Protože šíře zmíněné silnice nedosahuje ani 7 metrů je nasnadě že řidič takto odstaveného vozidla porušil uvedené ustanovení a může být postihnut podle § 22 odst. 1 písm. l) zák. ČNR č. 200/1990 Sb., o přestupcích, za což mu může být udělena pokuta od 1500 do 2500 Kč ve správním řízení a 2000 Kč v řízení blokovém.

O body by přijít neměl. Obdobně je to u stání na chodníku, kde lze postihovat už pouhé najetí na chodník, protože jiní účastníci provozu na pozemních komunikacích než chodci nesmějí chodník užívat, pokud není stanoveno jinak. Ještě bych se zmínil o připomínkách některých řidičů ve stylu „Až tam bude značka, tak tam stát nebudu...“. Dopravní značka se jen velmi výjimečně používá na stanovení zákazu či příkazu duplicitně tam, kde je toto stanoveno dikcí zákona, v tomto případě platí – neznalost zákona neomlouvá.

Protože se nezadržitelně blíží zimní, možná sněhové období, bude přístupnost chodníků a komunikací pro odhrnutí bílé pokrývky nutností. Apeluji tímto na všechny vlastníky vozidel, aby se zamysleli nad nutností ponechání svých vozidel na zjevně nevhodných místech.

*Dušan Mikulec,
vedoucí hospodářsko-správního úseku*

Je možné na zahradách spalovat větve a listí?

Díky povětrnostním podmínkám, které přály práci na zahradách, se častěji objevují dotazy od občanů, jestli a případně za jakých podmínek je možné zbavit se přebytečné trávy, listí a klestí.

Zákon č. 86/2002 Sb., o ochraně ovzduší, ve znění pozdějších předpisů stanovuje, že v otevřených ohništích, zahradních krbech nebo v otevřených grilovacích zařízeních lze spalovat jen dřevo, dřevěné uhlí, suché rostlinné materiály a plynná paliva určená výrobcem, přičemž uvedená paliva nebo materiály nesmějí být kontaminovány chemickými látkami.

Pokud se tedy jedná pouze o suchou trávu a větve, můžete je na své zahradě bez obav spálit. Měli byste však dbát na to, aby palivo bylo skutečně suché a zvolit k tomu vhodné počasí, aby nedocházelo k obtěžování okolí nadměrným kouřem. Jedno ohniště se zapáleným vlhkým listím dokáže snadno zahalit kouřem polovinu obce, což je zvláště dobře

vidět z vyvýšených míst. V každém případě apelujeme na vaši ohleduplnost vůči sousedům v okolí.

Obec v současné době vyhláškou podmínky takového spalování blíže neupravuje.

Doporučujeme ale každému brát ohled na požární bezpečnost. Při velkém suchu nebo za silného větru raději oheň vůbec nerozdělávejte. Kromě toho může být v létě v období sucha kvůli zvýšenému riziku vzniku požáru volné rozdělování ohně skutečně zakázáno. O tom, zda byl takovýto dočasný zákaz vydán, můžete získat informace u hasičského záchranného sboru. Hasičský záchranný sbor je vhodné také informovat na běžné telefonní lince 950 670 222 nebo elektronicky na webových stránkách www.hzs-zlkraje.cz v případě spalování většího množství rostlinných zbytků, aby jeho hlídka nemusela zbytečně vyjždět k falešným poplachům.

Neměli bychom ale zapomínat, že existují i vhodnější způsoby likvidace rostlinného odpa-

du. Především jej můžete využít ke kompostování, na zahradách většiny domů v obci se jistě najde místo pro založení kompostu.

Řada lidí považuje už samotný popel za vhodné hnojivo. Ten tak sice může posloužit, pokud ale listí a další zbytky ze zahrady zkompostujeme, získáme hnojivo mnohem kvalitnější. Navíc pokud by se v ohništi objevily i plasty nebo jiné odpadky (jejichž spalování zákon o ovzduší zakazuje), získáme místo hnojiva nebezpečnou směs škodlivin, která na záhonky rozhodně nepatří.

Pokud žijete v rodinném domku, můžete do kompostu s výhodou přidat i kuchyňský odpad. Bližší informace o kompostování můžete získat na našem obecním úřadu či u členů komise životního prostředí, případně i na odboru životního prostředí a zemědělství Městského úřadu v Uherském Brodě.

*Ing. Jiří Barčík, odbor životního prostředí
Městského úřadu Uherský Brod*

Sladké Vánoce

Vánoce – čas neobyčejného a velmi silného poetického kouzla, hlubokých prožitků, vzpomínek na dětství. Čas rodinného štěstí a pohody. Lidé si v tomto období projevují vzájemným obdarováváním lásku, náklonnost, vděčnost.

Nejkrásnější svátky v roce mají v každé zemi, ale také v jednotlivých jejích oblastech – národnostních regionech – ráz neopakovatelné podoby, které jim dal rozdílný způsob života a kultury. Vánoce v našich zemích, to není jen

období očekávání příchodu Ježíše Krista, jsou to také lidové praktiky a obyčeje, které provázejí náš život od pradávna.

Pečivo provázelo člověka po celý život. Peklo se již při jeho narození, u příležitosti

různých jubileí, svateb, ale i pohřbů, významných dnů a svátků. Objevovaly se specifické druhy pečiva lišící se nejen tvarově a chuťově, ale i trvanlivostí. Drobné figurky a zvířátka měly původně funkci obřadního pokrmu a byly opředeny řadou pověr. Takové pečivo se nosilo kdysi i do kostela k vysvěcení. Časem však svůj obřadní význam z části ztratilo a stalo se vyhledávaným artiklem na jarmarcích, pouťích a trzích. Z původně jedlého pečiva se stal objekt ryze dekorativní.

V obyčejných předmětech se často setkáváme se spojením zelených stromů a jejich větví a snítek s pečivem, které vyjadřuje symboliku v tématice figurální, rostlinné. Různě točené pečivo symbolizuje „dlouhý život“, těstový vrkoč vlasy dívky spletené k prvnímu čepení. Tyto tvary, s již zmíněnými přírodními prvky, mohou být vytvořeny plošně nebo dotvořeny trojrozměrně. A to v útvarech drobnějších (Vizovicko, Klatovsko) i mohutných (novoroční výslužkou koláče z jihovýchodní Moravy) tak, jak to vyžaduje závažnost symbolu i místo výskytu.

Svatý Martin

Vánoční období předznamenává pozdní podzim. „Na svatého Martina zima u nás začíná,“ praví jedno české pořekadlo. Nejen v Čechách a na Moravě, ale v celém našem podnebném pásmu se kolem 11. listopadu objevuje první sníh, neklamný posel zimy. Tento den byl významný i z jiného důvodu. Skončila namáhavá práce na polích, obilí bylo sklizeno, chmel a ovoce očesané, skončila pastva na lukách. Čeledíni a děvečky mohli opustit službu a do nové nastupovali až na Nový rok. Dostávali roční mzdu a jako výslužku tzv. martinské rohlíky. Měly tvar podkovy a připomínaly zakřivený roh, jenž představoval mužnou sílu. Pekly se ze sladkého těsta s rozinkami a sypaly mákem

nebo se plnily nádivkou z řepy a máku. Jinde byly výslužkou velké makové buchty.

Na tento svátek řezali pastýří pruty většínou z břízy. Vždy to však muselo být ze stromu, který se na jaře probouzí jednou z prvních míz. Vytvářeli z nich vánoční kolední proutky, štědráky, pastýřáky nebo slezské polazničky, které měly při koledě přinášet štěstí a zdraví hospodáři i dobytku. Magická síla koledních proutků měla být znásobena kytičkou uchovaných obilných klasů, snítkou sále zelené chvojky a často i jablkem. Někde měl zajišťovat plodnost polí kolední proutek trnkové větvičky s hrachem napíchaným na jejich ostnech. Kolední proutky se z úcty nebraly holou rukou, ale přes šátek nebo zástěru.

Svatý Mikuláš

Postava svatého Mikuláše z Myry je opředena mnoha legendami. Nejrozšířenější je legenda o třech dívkách, které se měly stát prostítkami, aby rodina mohla zaplatit dluhy a získala peníze na živobytí. Mikuláš položil tajně na okno tři váčky s penězi a šťastný otec měl dostatek peněz pro sebe i na provdání dívek a jejich věno. Právě tato legenda se nejspíše stala podnětem k obdarovávání.

V předvečer svátku – tedy 5. prosince – nadělují dětem za odříkání modlitbičky křížalami, jablíčky, oříšky, perníkem a drobnými dárky, například vrkoči a mikulášským pečivem. Jeho průvodcem bývají čert a anděl. Mikulášské průvody minulosti bývaly početné různými, nejen dnes užívanými maskami. Mnohé, se suknicemi a čepci z trav a slámy, se především na Valašsku dochovaly jako pozůstatky dávných obřadů a magických představ. Tento zvyk je dotvářen zvukomalbou rolníček a zvonečků.

V období sv. Mikuláše se na trhu objevovalo takzvané mikulášské pečivo, perníky a rovněž figurky ze sušeného ovoce. Bylo k dostání

u pekařů a trhovců, ale často se zhotovovalo i doma. Zpravidla bylo vyrobené ze sladkého kynutého těsta zdobeného rozinkami, kořením, usušenými trnkami nebo dřínkami, oříšky, jalovcem apod. Typickými tvary byly Mikuláš, čert, anděl, kůň, husa, had, panna a panák, ptáček a další. V chudých rodinách se mikulášské pečivo dělalo z neslazeného rohlíkového těsta. Pečení i tvarování figurek se účastnily s oblibou i děti.

Čerti, andělé a Mikuláši byly vyráběny z nejrůznějších dostupných materiálů. Velké oblibě se těšili čerti z jablek či sušených plodů.

Štědrý den

Vánoce samotné jsou vyvrcholením adventního času. Štědrý den se připravoval s pečlivostí, nejprostšími prostředky, zdobenými detaily a také vůněmi. Naši předkové mu připisovali zvláštní moc, a proto se v tento den udržovala řada zvyků a magických úkonů, které měly zajistit především bohatou úrodu, dobrou užitkovost domácích zvířat a také zdraví a štěstí rodiny. Vánoční pečení dotvářelo atmosféru očekávaného dne a večera.

Stůl býval vyzdoben ošatkou nebo mísou s plody a zeleninou, které symbolizovali zdraví, štěstí a hojnost. To představovalo někde i hromádky obilných zrn, a všude pecen chleba. Mnohým jídlům se přisuzoval magický význam. Na závěr večere se podávala čaj nebo punč s pečivem, tzn. s vánočkou, jinde

se závinem a postupem času též s vánočním cukrovím.

V záznamech ze šestnáctého století jsou zmínky o pečivu z bílé mouky splétaném z několika pramenů. Nazývalo se štědrovky, štědrovníky, húsce, calty nebo vánočky. Nejspíše se však toto pečivo peklo ještě dříve. Vánočka se stala obvyklým darem pro koledníky, kteří byli v hospodářství vždy vítáni, neboť se věřilo, že přinášejí rodině štěstí, zdraví a bohatou úrodu. Proto hospodyně napekla tolik vánoček, aby mohla podarovat všechny koledníky. Někde se místo vánoček pekly koláče, věnec plněný jablky a pečivo ze spařovaného a sladkého kynutého těsta. Objevovaly se i chleby ozdobené malými figurkami z chlebového těsta – různými zvířátky a dalšími symboly.

Ve východních Čechách, kdy často docházelo k úhynu ryb kvůli složité, zdlouhavé, a za třesutých mrazů především riskantní, dopravě se v některých rodinách pekly ryby z piškotového nebo kynutého těsta. K tomu účelu byly vyráběny speciální velké i malé formy z keramiky. Dvoudílné, tzv. pekáčové formy, zapadaly do sebe jako u velikonočního beránka.

Svatý Štěpán

V lidové tradici měl velký význam druhý svátek vánoční, obecně zvaný „koleda“. Byl to den uvolnění, veselí, návštěv, přání a zpívání – koledování. Po koledě chodili děti i dospělí, ale především chudí lidé. Pro koledníky se pekly zvláštní větší koláče, ale dostávali rovněž vánočky, jablíčka, ořechy a později i peníze.

Na svátek sv. Štěpána končila také někde služba pacholkům, kteří v tento den odcházeli s výslužkovými koláči, někde zvanými též vrkoč, a koledními proutky hledat službu do jiného hospodářství. Když byla hospodyně lakomá nebo pacholek nežádoucí, koláč nedostal. Pro hanbu hospodyně si upletl sám vrkoč ze slámy. Na Slovácku, a to ještě na počátku dvacátého století, byl odměnou velký koláč – kytice ozdobených prutů, zapíchaná do kruhového pečeného podkladu. Někde měl podobu kynuté buchty, do níž byly napíchnuty špejle, v horní části svázané a ověšené množstvím různě tvarovaného cukroví. Buchta byla zdobena jablky, ořechy a dyňovými jádry navlečenými na nitě. Dominantou se stala zimostrázo-vá kytka se slaměnkami.

Nový rok

Výslužkový koláč dostávala služební chasa, když odcházela ve vánočním období ze služby. Pro chlapce to platilo od Štěpána do Nového roku a pro děvčata od Nového roku do Tří králů. Koláče bývaly zdobeny i různými figurkami z perníku, který byl spojován či malován sněhem. V Archlebové na jižní Moravě vrcholek koláče zdobila pro děvčata perníková slepička s perníkovými kuřátky pro obvodě, pro chlapce býval na koláči dominantní kohout.

Děti, pole zvyku dospělých, nosivaly výslužkové koláče starým rodičům. Za ně dostaly koledu.

Někde se po novoročním obědě konaly „koláčové slavnosti“. Pro tento lidový obřad se upekly novoroční koláče. Byl to vlastně velký vdolek z kynutého těsta, do něj byly dokola zapíchnuty proutky, nahoře svázané. Na vrchol se dávala kytice z papírových květů a ze zimostrázu nebo rozmarýny. Dolů splývaly rudé stuhy. Na prutech byly navěšeny perníčky, cukroví a sladkosti. Na podklad se upevnila červená jablíčka, zlaté ořechy, věnečky a řetězce z tykvočných semen a sušené trnky. Koláč vezla omladina na koňském povozu do vybrané chalupy nebo hospody, kde se oslavy odehrávaly. Koláč se postavil na stůl a do jeho středu přichodí tajně ukládali peníze. Za ty se pořídila společná večeře a zaplatila muzika. Ještě též den se koláč snědl.

Kolední obchůzky pokračovaly také na Nový rok a na Tří krále, kdy „doba vánoční milá“ končí.

Vánoční pečivo z kynutého těsta

Také pečivo z plnohodnotného kynutého těsta bývalo určeno k významným událostem v životě člověka a výročním obyčejům. Jeho tvarování nám připomíná pečivo vizovické, které ale nebylo možno konzumovat. Proto se dochovalo, na rozdíl od kynutého. Je možno použít těsta houskového i vánočkového.

Vizovické pečivo

Kolem roku 1850 jej pekly ve Vizovicích manželé Jan a Josefa Lutonští pro své přátele a sousedy. Figurky byly z obyčejného těsta na rohlíky a používaly se k výzdobě svatebních koláčů a dortů nebo samostatně pro radost dětem. Pečivo se těšilo velké oblibě, a tak s ním Lutonští objížděli okolní trhy. Protože se však po nějaké době rozpadlo, přestali do těsta přidávat kypřicí prášek. Pečivo už sice nebylo k jídlu, ale stalo se hračkou a dekora-

tivním předmětem. Vyrábí se pouze z vody a hladké mouky. Pro značný zájem se produkci vizovického pečiva začalo postupně zabývat vícero výrobců, a dnes už se jejich počet dá počítat na stovky. S ohledem na požadavky zákazníků se sortiment rozšířil o věnečky, košíčky, předměty a figurky s vánoční tematikou, jakou jsou svícny, betlémy a malé betlémy. Pečivo bývá často uzpůsobeno k zavěšení, a tak se stává i ozdobou vánočních stromků. Vzhledem k snadné výrobě a trvanlivosti se dnes s vizovickým pečivem setkáváme rovněž v řadě domácností.

Vrkoče

Vrkoče mají řadu variant. Nejznámější je jihočeský mikulášský vrkoč. Jeho základnu tvoří věnec upletený ze tří pramenů sladkého, kynutého, ponejvíce vánočkového těsta. Místy se používalo těsto rohlíkové. Do věnce se zapíchalo šest špejlí nebo třísek tak, aby tvořily souměrný kužel. Na špejle se navlékly různé sladkosti a na vrchol kužele se nabodlo červené jablíčko. Do jablka se napíchnaly kratší špejle, ozdobené rovněž sušeným ovocem a zlatými ořechy. Na konci špejlí se na nitě zavěsily bonbonky nebo kostky cukru zabalené ve zlatých či barevných papírech a vánoční cukroví. Někdy se navíc konce horních, šikmo vystupujících špejlí pospojovaly řetězem z rozinek, hrášku nebo jeřabin. Jablíčko se přizdobilo buxusem či barvínkem.

Ve východních Čechách zhotovovaly maminky svým dětem hrníčkové vrkoče. Do kameninového hrnku nasypaly hlínu nebo písek a povrch pokryly kouskem bochánkovitého mechu. Do něj zapíchnaly špejle nebo slabé smrkové třísky zdobené sušeným ovocem, oříšky, malými jablíčky, makovicemi, perníčky a jiným domácím cukrovím. Vrkoč byl přizdoben snítkami zimostrázu, buxusu. Vrkoče dělaly maminky v noci, děti je pak objevily ráno za okny.

Přástevnícký vrkoč patřil nejtýpističtějším prosincovým dekoracím. O „dlouhé noci“ – přástevnícké slavnosti, jim byla obdarována nejpilnější přadlena. Pěkně popisuje vrkoč pro „královnu dlouho noci“ Božena Němcová: „Na kulatém, barevném papírem obloženém prkénku leží z dobrého těsta upečený věnec; v tom jsou zastrčen hůlky as čtvrt lokte dlouhé, na nichž je zase menší věnec nastrčen, a tak jich je třeba pět až šest, vždy menší a menší. Na hůlkách jsou pak navlečeny švestky, rozinky a jiné mlisky; také na věncích je toho dost nalepeno. Na vršku je rozmarýna se strakatými fáborý.“

Polaz

Rozmanité dekorační předměty lidé zhotovovaly na oslavu slunovratu. Dodnes se s nimi můžeme setkat na Slovensku na Oravě nebo v Polsku.

Tato dekorace je hodně výrazná a zhotovení polazu vyžaduje čas. Obvykle se dával ke stropu nad stůl. Do dvou slepených bochánků z těsta jsou napichány špejle ozdobené malými těstovými bochánky, které jsou podloženy kolečky z barevných papírů. Na špejle jsou napichány i například sušené švestky a meruňky, rozinky, jedlé kaštiny, ořechy a navrtané lískové oříšky, bochánky a zvířátka z pečiva.

V dnešní době nahrazují tradiční polaz nej-různější podoby sluníček či věnečky s ptáčky.

Ptáčci z různých těst patří také ke slunovratním symbolům, proto je můžeme vidět na řadě vánočních dekorací.

Perník

je sladké pečivo tmavě hnědé barvy, jehož původní receptura se skládala z medu, mouky a pepře. Právě pepř dal vzniknout názvu perník, původně peprník. Postupně se recepty začaly upravovat, nyní je těsto často tvořeno směsí z žitné mouky, mléka, vajec, karamelizovaného cukru a medu. Těsto je kořeněno skořicí, koriandrem, novým kořením, hřebíčkem, kardamonem, muškátovým oříškem a anýzem.

Z pověrečného důvodu přidávali perníkáři do perníkového těsta devatero koření. Kvůli

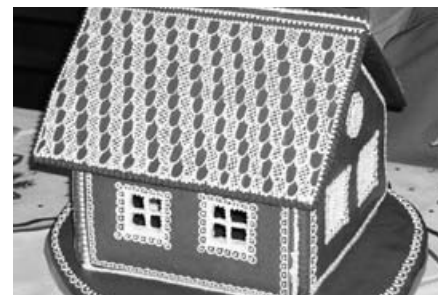
lehké stravitelnosti a přítomnosti koření byl perník považován za lék na dobré trávení.

Prvními formami na pečení bývaly ploché hliněné nádoby. Výjimečná tvárnost perníkové hmoty dovolovala těstové tvary vyklopit i za syrova, a proto se začaly používat formy dřevěné, vyřezávané nejlépe z hruškového dřeva.

Perník se také modeloval z volné ruky. Tato práce vyžadovala patřičnou zručnost a představitivost. Byla také zdoluhavější.

Snaha o širší a snadnější výrobu vedla výrobce perníku k používání forem obryso-vých. Byly vyráběny z plechu a tvary se jimi vykrajovaly z plátu perníku. Obrysové formy vyvolaly nutnost zdobení povrchu, např. cukrem, mandlemi, ořechy, sušeným ovocem, pokládáním marcipánové hmoty, případně jejich vzájemnými kombinacemi ...

*Zdena Brandysová
Petra Brandysová-Kučerová*

Betlem

V době adventní a vánoční se více než kdykoli jindy připomínáme biblické město Betlem. Město, které leží na západním břehu Jordánu, přibližně 10 km od Jeruzaléma a má kolem 22 000 obyvatel (z nichž křesťané tvoří sotva jednu třetinu). Jedná se o město velmi staré, o jeho existenci jsou záznamy už ve 14. století před Kristem.

Hebrejský název zní Betlehem, což v překladu znamená dům chleba. Zde totiž nakupovaly karavany zásoby chleba před cestou do Judské pouště.

Betlehem je rodištěm krále Davida a proto se do něj vydal při sčítání lidu i Josef,

ktej pocházel z Davidova rodu společně s Marií, která byla v pozeňnaném stavu. A jak je z Bible známo, Maria porodila ve stáji nad městem, protože v zájezdním hostinci nebylo místo.

Nad jeskyní narození nechala vystavět sv. Helena chrám, který je jedním z nejstarších na světě. Autentické místo narození je označeno čtrnáctícípou hvězdou s latinským textem „Zde se narodil z Marie Panny Ježíš Kristus“.

Zachovaly se i jesle, do kterých byl Ježíš položen, tyto byly v roce 560 převezeny do Říma a jejich pozůstatky jsou uloženy v bazilice Santa Maria Maggiore. Poněkud překva-

pující je informace, že Baziliku Narození od roku 1852 nevlastní křesťané, ale ortodoxní Řekové na základě „status quo“.

V roce 1219–1220 navštívil Betlem a ostatní biblická místa sv. František z Asissi. Jeho cesta ho inspirovala ke stavbě prvního betléma s jesličkami o vánocích r. 1223.

A tak se biblický Betlem dostal do našich domovů. Přestože má různé podoby a jen málo se podobá starobylému judskému městu, kde neznají ani sníh, ani smrčky a borovice, ale mají společně to hlavní: Ježíše, Marii a Josefa.

Marta Moštková

Čtrnáctícípá hvězda na místě narození Ježíše

Bazilika Narození Páně

Pavčina Ondrejková – filatelista

Jelikož se nám blíží konec roku, který je také časem k rekapitulaci, položila jsem pár otázek ohledně uplynulé filatelistické sezóny vlčnovské sběratelce Pavčiny Ondrejkové. Naposled jsme o této patnáctileté slečně informovali v loňském roce na webových stránkách www.vlcnov.cz na konci června, kdy o ní vyšel novinový článek v Dobrý den s kurýrem. Za poslední rok se však Pavčina vypracovala v mládežnické filatelii mezi absolutní špičku a to i na mezinárodní scéně.

Tak tedy co nového?

No loni vlastně vyšel článku jako taková pochvala za vítězství v národním finále filatelistické olympiády. Na podzim mě ale čekaly dvě akce – filatelistické výstavy. Tam vystavuji známkový exponát o Národní přírodní rezervaci Čertoryje. Tento exponát představuje floru, která se na této orchidejové louce nachází. První výstava byla v Jihlavě a druhá – mezinárodní v polském Glogowě. V Jihlavě jsem dostala Zlatou medaili a v Polsku ve velké konkurenci Pozlacenou. Byly to mimořádné úspěchy, kde zvláště v Polsku jsem si ověřila, že jdu tou správnou evropskou cestou. Do konce roku jsem ještě publikovala ve filatelistickém tisku a webech své články o květinách na známkách.

To byl tedy loňský rok, a co ten letošní?

Už v lednu jsem dostala přihlášku na světovou výstavu do Portugalska, kde organiza-

ce FIP a její část pro literaturu vypsalu novou srovnávací soutěž pro mládež, která publikuje články o filatelii. Poslala jsem tam své dílky, a jelikož se výstava konala až v říjnu, tak jsem na to časem zapoměla. Další akcí bylo opět finále filatelistické olympiády, která se konala v Brně. Vyhrála jsem tam svoji kategorii, měla jsem nejlepší exponát vytvořený na místě a taky nejlepší elektronický exponát, který jsem poslala předem. Na další akci jsem se velmi těšila, protože jí byla národní výstava (nejvyšší typ našich výstav) v Dobříši, kde jsem chtěla uspět kvůli kvalifikaci na mezinárodní výstavu. Kompletně jsem předělala exponát a výsledkem bylo Velké zlato za 91 bodů a tím zřejmě nejlépe ohodnocený mládežnický námětový exponát v historii naší filatelie. Hned po Dobříši šel exponát do Chorvatska na národní výstavu Trakošćan, kde se zúčastnilo 66 exponátů ze šesti států a můj exponát byl nejlepší na celé výstavě, napříč všemi kategoriemi.

Někdy jsme ale zapomněli na zmiňovanou literární soutěž v Portugalsku!

No to bylo velmi zajímavé. Všichni okolo mě ubezpečovali, že to tam ani nikdo nebude číst. Hodnotící komise byla složená ze světových filatelistických odborníků a k mému překvapení to i četli. Výsledky mně poslal šéf mládežníků při FIP pan Garcia ze Španělska. V mé kategorii jsem skončila čtvrtá a mezi všemi bodově sedmá. Z našeho svazu mi přišlo

blahopřání k fantastickému výsledku, který dosud žádný mládežník neobdržel.

Co plánuješ do budoucna?

Angažuji se na filatelistických webech, píšu si články o výstavách, které publikuji a zlepšuji neustále exponát. Příští rok bych měla vystavovat na několika výstavách a přihlášku jsem také poslala do Japonska na světovou výstavu v Yokohamě – PHILANIPPON 2011. Chtěla bych se také probojovat do finále olympiády a obhájit vítězství. Nejdůležitější je však přece jen zdravíčko nejen pro mě, ale i pro moji rodinu a škola.

Přeji ti nejenom zmiňované zdraví, ale také hodně úspěchů ve filatelii a děkuji také za vzornou reprezentaci naší obce.

Marie Kolajová, kronikářka obce

Jiří Jilík jde znovu Slováckem

Publicista a spisovatel Jiří Jilík (1945) vydává v těchto dnech další výbor svých fejetonů a reportáží inspirovaných lidovou kulturou a folklorem Slovácka nazvaný Jdu Slováckem krásným II. Společně s autorem se vydáme do míst, kde jsou stále živé zvyky a lidová kultura – do Velké nad Veličkou v době Hornáckých slavností, na strážnický folklorní festival, do Míkovic o tradičních hodech, do kraje Verunky Čudové – na Bílovsko, na kuželovský větrná mlýn, do dílny řezbáře Františka Gajdy, na zabijačku do Nedakonic, na Kopanice v době Kopaničářských slavností ve Starém

Hrozenkově, do vinohradů na Hanáckém Slovácku, mezi zpěváky do Kudlovic a na mnoho dalších míst, kde „zraje réva a kde se zpívá“. Kniha Jdu Slováckem krásným II, ilustrovaná půvabnými obrázky Františka Pavlici z Hrozenové Lhoty, bude na vánočním trhu od počátku prosince. Bude k dostání u knihkupců; autogramiáda nové knihy se uskuteční 20. prosince v Rámařství a galerii Petry Havlíkové v Uherském Hradišti na Palackého nám. (vedle hotelu Grand).

O autorovi: Jiří Jilík (1945), někdejší dlouholetý šéfredaktor regionálních periodik

Malovaný kraj a Slovácké noviny, je autorem či spoluautorem dvou desítek knižních titulů, scénářů tří celovečerních filmů a řady filmů dokumentárních. Za literární tvorbu získal několik ocenění. V letech 2003 a 2006 hlavní cenu Prix non pereant v soutěži Média na pomoc památkám, v letech 2007 a 2008 regionální cenu Miroslava Ivanova za díla literatury faktu a v loňském roce čestné uznání v mezinárodní soutěži o Cenu E. E. Kische.

Další informace o autorovi a jeho tvorbě na <http://jirijilik.webnode.com>

„Mojmír. Cesta pravého krále“ a „Vzpomínky z Vlčnova“

V letošním roce vyšla v nakladatelství Albatros krásná kniha, kterou napsala Renata Štulcová a ilustrovala ji Renata Fučíková. Je to půvabný příběh, který se odehrává kolem roku 1250 a jeho děj začíná ve Vlčnově. Hlavní postavy této knihy jsou vlčnovští chlápci, kteří spolu s francouzským rytířem templářského řádu doprovází Mojmíra na jeho putování po

evropských zemích až do Asie. Příběh se odehrává na dvou významných poutních místech na Velehradě a pod sv. Hostýnem. V pátek 3.12. byla kniha pokřtěna v Městské knihovně Hlavního města Prahy a kmotry této knihy byli: čínská operní pěvkyně Feng-yün Song, PhDr. Zuzana Malcová z Ministerstva kultury ČR a starosta obce Vlčnov Jan Pijáček.

Ve čtvrtek 2. 12. 2010 byla v Místní knihovně ve Vlčnově pokřtěna kniha vlčnovského rodáka Antonína Zlinského: Vzpomínky z Vlčnova. Autor ji sestavil z vlastních vzpomínek a ze vzpomínek dalších žijících i už nežijících vlčnovských rodáků. Publikace je doplněna

fotografiemi, které Vás donutí zavzpomínat též.

Obě knihy Vám doporučuji jako hodnotný vánoční dárek. Bude je možné zakoupit v KSK.

Marie Kolajová, knihovnice

Pozemkové úpravy

K čemu jsou pozemkové úpravy?

Pozemkové úpravy jsou v dnešní době jedním z klíčových faktorů pro rozvoj krajiny. Prostřednictvím tohoto opatření je řešena problematika vlastnických vztahů pozemkové držby, nedostatečná zemědělská infrastruktura či absence prvků ekologické stability krajiny. Opatření také nepřímo napomáhá rozvoji podnikání a má nesporný efekt v oblasti udržitelného rozvoje krajiny. Při provádění pozemkových úprav dochází k racionálnímu prostorovému uspořádání pozemků všech vlastníků půdy v daném katastrálním území a podle potřeby také k reálnému vytyčení těchto pozemků v terénu. Nedílnou součástí pozemkových úprav je i realizace tzv. „plánů společných zařízení“, které zahrnují veškeré komunikace, cyklostezky, územní systém ekologické stability (ÚSES), opatření zajišťující zpřístupnění pozemků, protierozní opatření pro ochranu půdního fondu, opatření sloužící k neškodnému odvedení povrchových vod a prevenci před povodněmi.

Bez úpravy vlastnických vztahů formou pozemkových úprav je realizace uvedených opatření prakticky nemožná. Současně lze po provedení pozemkových úprav očekávat výrazné zjednodušení příprav jakýchkoli investičních záměrů obce, strategických záměrů regionálního i nadregionálního významu, rozvoj podnikání, nastartování bytové i podnikatelské výstavby, odstranění střetů souvisejících s přístupem na jednotlivé pozemky, snížení ohrožení zástavby srážko-

vými vodami, splachy a erozí atd. Pozemkové úpravy jsou v dnešní době důležitým nástrojem pro racionální uspořádání vlastnických vztahů k zemědělským pozemkům a to především s ohledem na hospodaření s ohledem na potřeby krajiny. Účelem provádění pozemkových úprav je prostorové a funkční uspořádání pozemků, zabezpečení přístupnosti a využití pozemků a vyrovnání jejich hranic. Výsledky pozemkových úprav slouží rovněž pro obnovu katastrálního operátu a jako závazný podklad pro územní plánování.

Tradice našich pozemkových úprav je velmi povzbudivá. Zakladatel této disciplíny u nás František Skopalík (1822–1891) uskutečnil první pozemkovou úpravu v českých zemích v Záhlinicích na Kroměřížsku v roce 1857. Jsme si vědomi, že zcela jiný vývoj s vlastnickými vztahy k pozemkům po roce 1948 byl pro většinu vlastníků nepřijatelný, a proto i tento stav by měl být pozemkovými úpravami dle současně platné legislativy upraven a vyřešen.

Proč provádět pozemkové úpravy? Co nám přinesou a co získají vlastníci pozemků?

Pozemkové úpravy se zpracovávají na základě zákona č. 139/2002 Sb., o pozemkových úpravách a pozemkových úřadech a podle prováděcí vyhlášky k tomuto zákonu č. 545/2002 Sb.

Co mohou vlastníci pozemků očekávat:

- odstranění nesouladů mezi stavem v teré-

- nu a stavem vedeným v katastru nemovitostí na základě nového podrobného zaměření celého řešeného území
- odsouhlasení změn druhů pozemků z toho vyplývajících s příslušnými orgány
- vyrovnání hranic pozemků
- přesné určení hranic pozemků a výměry každého řešeného pozemku a v případě zájmu vytyčení v terénu
- vyřešení přístupnosti každého řešeného pozemku – při souhlasu majitelů pozemků vytvoření původních přístupových cest
- možnost vypořádání spoluvlastnictví k pozemkům
- dořešení dosud neprojednaných pozůstatků (dědictví)

Pozemkové úpravy již byly provedeny např. v k.ú. Slavkov, Hradčovice, Prakšice a Pašovice. V sousedním Uherském Brodě či Dolním Němčí se právě připravují.

Výstižně jsou výše uvedené požadavky změn vyjádřeny slovy ministra zemědělství Jakuba Šebesty: „Je nutné o pozemkových úpravách hovořit často a to tak, aby vlastníci, uživatelé, obce a další subjekty věděli o jejich důležitosti a nutnosti v nich pokračovat i nadále.“

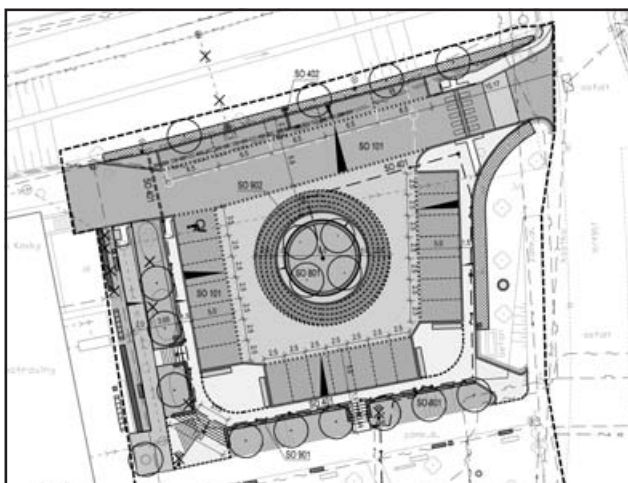
Proto se budeme snažit naplňovat tyto cíle a potřeby, včetně naší snahy o co nejvyšší informovanost všech obyvatel obce Vlčnov.

*Ing. Jiří Barčík, odbor životního prostředí
Městského úřadu Uherský Brod*

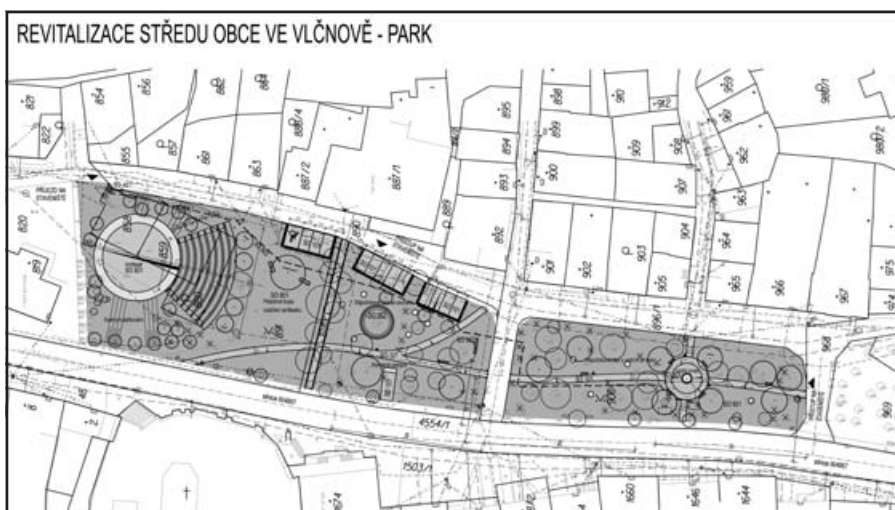
Revitalizace veřejného prostranství a veřejné zeleně

*Projekt „Fyzická revitalizace veřejného prostranství“ (parkoviště, amfiteátr, park)
dotace z Regionálního operačního programu ve výši 10 mil. Kč, realizace v roce 2011*

Situace naves

Situace park

Projekt „Revitalizace veřejné zeleně“, dotace ze SFŽP ve výši 4,5 mil. Kč, realizace v roce 2011

INFORMAČNÍ ZPRAVODAJ

Rozpočtové určení daní je konečně veřejným tématem!

Úvodní ohlédnutí 2. místopředsedkyně SMS ČR Věry Kovářové

*Vážené kolegyně, vážení kolegové,**na ten okamžik nikdy nezapomenu. Jako uvolněná místostarostka (půl roku ve funkci) rychle se rozvíjející obce s chybějící infrastrukturou, desítkami milionů vyvolaných investic, s povinností platit splátky půjček jsem zoufalá dorazila na celostátní sněm Svazu měst a obcí ČR (SMO ČR), který se konal v r. 2007 v Hradci Králové. Trochu jsem se rozkoukala a náhle začalo vystupovat se svými příspěvky trio starostů ve složení Bartoněk, Pijáček a Gazdík (někde za zády také s dalšími starosty ze Slovácka a okolí). Hřímali a požadovali odstranění diskriminace ve financování obcí. Jejich vystoupení vzbuzovala nečekaně prudké reakce vedení SMO ČR. Pro mne však jejich slova znamenala naději...*

Na konci sněmu jsem nesměle přistoupila k panu Bartoňkovi s tím, že mám o toto téma zájem a odjela zpět do Chýně. Po týdnu se mi ozvala paní senátorka Juřenčáková, že se mám zúčastnit tiskové konference v Senátu. Tématem byla „Smlouva proti daňové diskriminaci obcí“.

Nikdy nezapomenu na to, jak můj příspěvek sledovali výše uvedení kolegové s otevřenou pusou, neb se domnívali, že obec nedaleko Prahy si přeci musí žít stejně dobře jako Praha. (Což byl vlivem problému suburbanizace, kterému čelí obce kolem metropole naprostý nesmysl). Vzápětí mě vtáhli do boje za změnu klíčového zákona o rozpočtovém určení daní (RUD) a zanedlouho jsem stála při vzniku naší organizace, Sdružení místních samospráv ČR. (Vzpomínám si na boj, který jsme s kolegy sváděli se zastupci „opozičních sil“ v obecním zastupitelstvu před vznikem SMS ČR, před komunálními volbami navrhli dokonce vystoupení obce ze SMS ČR). Dnes po třech letech společně s ostatními upínám své naděje k současné vládě a parlamentu...

Nikdy nezapomenu na období ve funkcích starostky a místopředsedkyně

SMS ČR. Bylo mi ctí a velkou inspirací se potkat s tolika starostkami a starosty, kteří s nadšením bojovali za své obce. Každém setkání vámi mě nabilo novou energii i pro práci v obci.

Nikdy nezapomenu na to, jak jsme od tehdejších politiků do omrzení poslouchali následující větu: „Nikdy se Vám nepodaří politicky prosadit změnu zákona o RUD ve prospěch malých měst a obcí.“ Po čtyřech letech došlo k posunu – RUD byl součástí programů stran v parlamentních a senátních volbách. O tomto tématu se začíná veřejně hovořit i v médiích. Z toho tedy vyplývá, že cesta bude dlouhá a trnitá, ale povede určitě k cíli. Bohužel však v rámci SMS ČR již bez mé osoby a to je mi líto, protože v momentě, kdy je naděje na změnu, já kolbiště opouštím...

Opouštím ho však s vědomím, že všichni ti, kteří zůstávají společně přesvědčí naše poslance k přijetí nového, spravedlivějšího zákona o RUD!!!

Bez této etapy by byl můj život o mnoho chudší... Přeji vám všem hodně sil, pevných nervů a radosti z dobře vykonané práce. ...A samozřejmě nový zákon...

Vaše Věra Kovářová

Věra Kovářová, 2. místopředsedkyně SMS ČR

P.S. Na závěr něco k pousmání: SMS ČR podporovalo přímou volbu starostů. Já jsem ji podporovala také, i když jsem nebyla stoprocentně přesvědčená o její správnosti. Vše ale chce svůj čas a osobní zkušenost či prožitek. V komunálních volbách v Chýni jsem získala největší počet hlasů, naše volební strana největší počet mandátů, v absolutním počtu hlasů u jednotlivých kandidátů bychom volby vyhráli i co do počtu členů zastupitelstva. Chyběl nám jeden mandát k většině. Není nad vlastní zkušenost....

Blahopřejeme všem nově zvoleným starostkám, starostům a zastupitelům členských obcí SMS ČR a těšíme se na novou spolupráci.

*Jménem předsednictva SMS ČR
zaměstnanci hlavní kanceláře*

Právo obcí na samostatnost je nedotknutelné

Reakce předsedy SMS ČR Josefa Bartoňka na nedávné úvahy nad slučováním obcí

Vážené paní starostky, vážení páni starostové,

v posledních týdnech se do rozhovorů některých starostů opětovně po několika letech vrátilo téma ohrožení existence menších obcí. Příčinou je článek internetového portálu idnes.cz ze dne 20. listopadu 2010 „*Obcím zvoní administrativní hrana. Česko se nevyhne jejich slučováním*“.

Článek je uveden konstatováním, že podle Svazu měst a obcí ČR (SMO ČR), Asociace krajů a některých starostů čeká obce jejich postupné slučování. Dále zde předseda SMO ČR Oldřich Vlasák mimo jiné říká: „*Stávající systém veřejné správy je složitý, drahý a neefektivní, do budoucna proto Českou republiku rozhodně čeká změna sídelní struktury,*“ dále předpokládá, že „*sloučit by se v budoucny mohly obce, které k sobě mají geograficky blízko, nebo jsou již dnes propojené některými službami*“ a konkrétně již uvažuje o termínu a způsobu zavedení nového systému. Celá stať pak končí poměrně razantním vyjádřením předsedy SMO ČR: „*Efektivita řízení obcí napovídá, že číslo musí jít výrazně dolů. Například Polsko redukovalo počet obcí na 350.*“

Uvedený text nelze vyložit jinak, než že předseda Svazu měst a obcí slučování obcí navrhuje a podporuje a samotný svaz s ním počítá.

Velmi si vážíme rozhodnosti a důrazu, se kterými proti uvedeným úvahám vystoupil Spolek pro obnovu venkova ČR. Samozřejmě ani my, představitelé Sdružení místních samospráv ČR, jsme vyjádření předsedy Vlasáka nemohli nechat bez odezvy. V dopise rozeslaném výhradně našim členům jsme informovali o opětovném otevření otázky faktického rušení malých obcí. Reakce SMO ČR na naši interní korespondenci byla, dle mého názoru, zcela neadekvátní, protože ji označila jako útok na svaz. Nikdy nebylo našim cílem na svaz útočit. Naopak jsme se vždy snažili sporné otázky řešit bez vášní. Dokonce jsme se ani neozývali v případech, kdy svaz opakovaně veřejně prezentoval výsledky práce členů SMS ČR jako svoje vlastní zásluhy, nebo když nás zástupci svazu několikrát nařkli z toho, že je pro nás téma RUD pouze

zástěrkou pro naše vlastní politické cíle.

Jaké postoje bude SMO ČR dále zaujímat k otázkám slučování obcí a diskriminace menších sídel ve financování ze sdílených daní je jeho vlastní věc a své si k tomu jistě řeknou i starostové v Komoře obcí. Za SMS ČR prohlašuji, že budeme vždy rozhodně bránit právo obcí na jejich samostatnou existenci a právo občanů na vlastní samosprávu. Ze všech sil budeme i nadále také pracovat na tom, aby současné

Ing. Josef Bartoněk, předseda SMS ČR

diskriminační financování obcí bylo co nejrychleji nahrazeno systémovým a odůvodněným řešením.

Vážené paní starostky, vážení páni starostové,

Vaše podpora je pro naše sdružení hodně důležitá a velmi si jí vážíme. Protože výsledky práce naší organizace jsou závislé především na aktivitě Vás, našich členů a příznivců, prosím, abyste se podle svých možností zapojili do činnosti SMS ČR v odborných pracovních skupinách

nebo regionálních krajských radách. Zkušenosti ze starostovské praxe jsou totiž pilířem naší celostátní činnosti.

Gratuluji Vám ke zvolení do vedení obcí a měst a do Vaší náročné a odpovědné práce v následujícím funkčním období Vám přeji mnoho psychických i fyzických sil, podporu rodiny i spoluobčanů, ale především pevné zdraví.

Ing. Josef Bartoněk,
předseda SMS ČR

Informace o návrzích na slučování obcí lze nalézt pod odkazem:

http://zpravy.idnes.cz/obcim-zvoni-administrativni-hrana-cesko-se-nevyhne-jejich-slucovani-11l-/domaci.asp?c=A100923_162713_domaci_hv

Kontakty SMS ČR - aktualizace

Ing. Josef Bartoněk
předseda SMS ČR
Email: predseda@smscr.cz
Tel.: 734 607 514

Mgr. Tomáš Chmela
tajemník SMS ČR
Email: tajemnik@smscr.cz
Tel.: 724 776 797

Edita Nezvalová
organizační manažerka SMS ČR
Email: nezvalova@smscr.cz
Tel.: 604 345 806

Hlavní kancelář:
Email: info@smscr.cz
Tel.: 577 688 203

Regionální školství je prioritou SMS ČR

Předseda PS pro školství a sport SMS ČR Oldřich Vávra informuje

Škola je nejenom základem života (jak praví známý český film), ale také srdcem obce. Když je škola zdravá a fungující jsou spokojeni rodiče žáků, zřizovatel i všichni občané. Školy zajišťují výuku, vzdělávání a mimoškolní aktivity dětí. Podílí se však také na kulturním životě obce a v neposlední řadě pomáhají utvářet vztah nejmladší generace občanů k domovu – k místu, kde mnozí prožijí velkou část aktivního života.

Není toho málo, co bychom ať už jako zřizovatelé škol, či jako rodiče po škole chtěli a s čím se musíme ředitelé i učitelé škol vypořádat. Jsou obce, kde je výše uvedené nedostižným snem. Školy, které čelí exodu žáků do měst, které těžce zápasí o každého žáka. Obce, kde v mezích stávajících zákonů a možností marně hledají způsob, jak by se škola opět stala centrem komunitního života a srdcem obce. Pro všechny obce bez výjimky, kde se dosud školu podařilo udržet je to vždy významná nákladová položka rozpočtu.

Hlavním cílem aktivit pracovní skupiny pro školství a sport SMS ČR je poskytnout odpovědným státním orgánům reflexi a pomoci vytvořit takové podmínky, které zřizovatelé i školám samotným umožní, aby byly skutečně zdravým srdcem obce. Členy komise jsou starostové obcí, ředitelé škol různých velikostí, odborníci na regionální školství i lidé s aktivní zkušeností v oblastech volno-časových aktivit a sportu. Daří se nám strukturovat hlavní problémy, se kterými se zřizovatelé a ředitelé základních škol potýkají a prezentovat je na patřičných místech tak, abychom pomohli prosadit tolik potřebné změny.

- O.V. -

Hlavní stanoviska PS pro školství a sport SMS ČR

- Vymezit pravidla funkčního období ředitelů škol a jejich odvolatelnost.
- Urgentní řešení změny RUD – zohlednění existence škol a školských zařízení v obcích.
- Nastavit pravidla spolufinancování tzv. neinvestičních nákladů škol ze strany obcí, jejichž žáci navštěvují školu v jiné obci. Pokud tento stupeň vzdělávání obec sama neposkytuje.
- Nově nastavit pravidla financování správních zaměstnanců.
- Zvýšení úhrady tzv. ONIV (ostatní neinvestiční náklady), respektive nalézt mechanismus jak zajistit prostou reprodukci a rozvoj vybavení škol – učebnice, pomůcky atd.
- Zachovat prostředky Operačního programu vzdělávání pro konkurenceschopnost pro projekty zásadní modernizace škol a vzdělávání (např. odborné učebny) a neumožňovat jejich distribuci do běžných provozních výdajů škol.
- Nalezení mechanismu pro podporu investičních výdajů škol, pokud toto nebude zohledněno v RUD.
- Zachovat finanční kapitolu MŠMT – podpora volno-časových organizací.
- Nalézt mechanismus podpory pro rozvoj manuální gramotnosti a zručnosti žáků.
- Změna pravidel dotačních titulů MŠMT zaměřených k podpoře sportu v oblasti investic tak, aby byly zvýhodněny projekty zaměřené na podporu sportovních aktivit ve spolupráci školy a obce.
- SMS ČR považuje za naprosto zásadní zachovat dostupnost školní docházky co nejbližší bydliště žáka.

(stanoviska redakčně kráceny)

Starostovská zkušenost je pro mě neocenitelná

Rozhovor s poslankyní Alenou Hanákovou nejen na téma regionálního školství

Jste poslankyní PS PČR a zároveň předsedkyní krajské rady SMS ČR ve Zlínském kraji. Dají se tyto aktivity reálně skloubit?

Ano. Dokonce si myslím, že práce v SMS ČR je vynikajícím předpokladem pro zodpovědný výkon mého mandátu. Cením si především úzké spolupráce se starosty malých obcí a měst v mém regionu (Zlínský kraj, pozn. red.) uvnitř SMS. Již od založení SMS, které jsem jako starostka Vizovic od počátku pozorně sledovala, jsme se chtěli zaměřit na to, aby se i ty nejobyčejnější systémové problémy malých obcí dařilo zprostředkovávat kompetentním orgánům. Nyní jsem na opačné straně barikády, avšak

se starostovskými zkušenostmi. Vynasazím se, abych je maximálně zúročila.

Jste členkou školského výboru v poslancecké sněmovně, na co se chcete zaměřit?

Jednoznačně je to regionální školství. Ještě jako starostka Vizovic jsem řešila řadu problémů, které s provozem námi zřizovaných školských zařízení souvisely. Legislativa naléhavě potřebuje změny, i proto jsem navázala úzké kontakty s pracovní skupinou pro školství a sport SMS. Za nejdůležitější považuji nutnost zahrnutí existence školských zařízení v systému RUD.

Jaké aktivity připravujete ve Zlínském kraji coby krajská předsedkyně SMS ČR?

Přirozeně nás čeká výroční krajské setkání členů SMS. Zároveň však připravuji spolu s kolegy z hlavní kanceláře praktický „workshop“ pro začínající, ale i pokračující starosty, který se bude týkat praktických aspektů výkonu funkce. Cílem však není zasypat každého citacemi zákonných norem. Ideální cestou je kolegiální pomoc a zintenzivnění přátelské spolupráce. To je naší velkou devizou, nejen ve Zlínském kraji, ale i v naší organizaci obecně.

Děkuji za rozhovor
Tomáš Chmela

Nová etapa řešení problémů regionálního školství

Jednání s ministrem Dobešem je významným krokem kupředu

V pátek 22. 10. 2010 proběhlo pracovní setkání zástupců SMS ČR s ministrem školství Josefem Dobešem. Podklady pro jednání tvořila jak pilotní stanoviska naší organizace, tak i dílčí podněty sebrané na základě výzvy členům SMS ČR.

Oboustranné shody jsme dosáhli jednak v nutnosti vymezení pravidel funkčního období a odvolatelnosti ředitelů škol, nezbytnosti promítnout provozování škol do nové úpravy RUD, změny financování správních zaměstnanců, nebo zachování speciálního školství. Pan ministr přislíbil řešení těchto problémů při urychlené novele školského zákona.

Řada dalších otázek byla otevřena a bude vyžadovat další odbornou diskusi. Jsou to například problémy s nastavením pravidel úhrad tzv. ostatních neinvestičních nákladů, navrácení moderní formy pracovní výchovy a manuální zručnosti do škol, podpora organizací působících ve volném čase dětí a mládeže, nebo financování předškolní docházky aj.

Ministr také vysvětlil dopad nezbytných úspor do školství. Opakovaně deklaroval to, že se tyto úspory nepromítnou snížením mzdových prostředků vyučujících. Stěžejním výsledkem společného jednání je zahrnutí SMS ČR mezi oficiální připomínková místa MŠMT. Sdružení místních samospráv se v

Účastníci jednání s ministrem školství J. Dobešem: zleva O. Vávra, předseda PS pro školství, starosta Tupes; A. Hanáková, poslankyně PS PČR, starostka Vizovic; J. Bartoněk, předseda SMS ČR, starosta Osvětiman; J. Dobeš, ministr školství; P. Gazdík, poslanec PS PČR, starosta Suché Loze; J. Smažinka, starosta Litenčic.

současnosti vyjadřuje k aktuálním legislativním návrhům v rámci připomínkového řízení. Toto je zásadní možnost, jak naše stanoviska a priority převést do reálného života.

Ministr Josef Dobeš se na schůzce projevil jako člověk, kterému je regionální a základní školství blízké.

Má velký zájem o zachování a podporu malých škol, což patří k prioritám naší organizace.

Mgr. Oldřich Vávra
předseda pracovní skupiny pro školství a sport,
starosta obce Tupes

Druhá vlna ničivých povodní, která zasáhla severní a jižní Čechy na počátku letošního srpna, vyvolala opět vlnu vzájemné pomoci mezi obcemi. Hlavní kancelář SMS ČR zprostředkovávala konkrétní formy pomoci do postižených míst prostřednictvím Fondu solidarity. První hasičské jednotky vrazily do míst již několik hodin po kulminaci rozvodněných toků; další obce nabídly materiální pomoc při likvidaci následků řádění vodního živlu. Všem představitelům obcí, dobrovolným hasičům a dalším činorodým kolegům, kteří se ozvali a jakkoliv přispěli do Fondu solidarity SMS ČR náleží velké poděkování.

Foto ze záchranných akcí v postiženém Hřensku zaslal starosta Háje u Duchcova v Ústeckém kraji K. Drašner.

Letošním vítězem Ceny naděje pro živý venkov se letos stala malá obec Jiratice v kraji Vysočina. Ocenění spolu se šekem na 100 000 Kč předal na slavnostní ceremoniálu soutěže Vesnice roku v obci Ratměřice 1. místopředseda SMS ČR Jan Pijáček. „Je pro mě velmi pozitivní, že Cenu naděje dostává obec, ve které žije pouhých 80 obyvatel. Věřím že finanční odměna dobře poslouží při rozvoji Jiratic“, uvádí Jan Pijáček. Jak dále dodává, „dlouhodobě upozorňujeme na skutečnost, že malé obce jsou podfinancovány, místní kultura a spolkový život jsou však našťastí závislé především na aktivitě místních lidí a na pozitivním vztahu k domovu.“ Cena naděje pro živý venkov byla letos udělena podruhé v historii SMS ČR. -tch-

Starosta Jiratic J. Simandl přebírá z rukou místopředsedy SMS ČR J. Pijáčka šek pro vítěze Ceny naděje

Kontakty na SMS ČR: Adresa sídla SMS ČR je Zlín - Prštné, Nábřeží 599, 760 01, telefony: 577 688 203, 605 345 806, internet: www.smscr.cz, email: info@smscr.cz, Informační zpravodaj SMS ČR vydává přílohou „Starostovských listů“ Sdružení místních samospráv ČR se sídlem Zlín 760 01, Nábřeží 599, IČ: 75130165, www.smscr.cz, info@smscr.cz, místo vydání Zlín, dat. vydání 24. 11. 2010, č. 4/2010, ev.č. MK ČR E 17542.

Mistrovství České republiky družstev v Požárním sportu

Ženy SDH Vlčnov v Praze na mistrovství se staly mistryněmi ČR v požárním útoku a to v novém národním rekordu, Muži čtvrtí ve štafetě 4×100 m

Třetí zářijový víkend, tentokrát po dlouhých letech v Praze na Julisce, proběhlo Mistrovství České republiky družstev v Požárním sportu. Patnáct tuzemských nejlepších týmů v kategorii muži i v kategorii ženy bojovalo dva dny v disciplínách 100 m jednotlivců s překážkami, ve štafetě 4×100 m a v požárním útoku.

Tak, jak v minulém roce se letos krajskými přeborníky Zlínského kraje (krajské kolo bylo letos v Horní Lidči), stala družstva mužů i žen z Vlčnova.

V metropoli republiky naši muži rozhodně nezklamali. Celkové deváté místo má v souboji s krajskými výběry svoji váhu. Ve stovkách chlapci „dali jednu šestnáctku, dvě sedmnáctky a tři osmnáctky“ což je solidní výsledek.

Jestliže mluvím o solidním výsledku ve stovkách, byl výsledek tohoto týmu dosažený ve štafetě 4×100 s překážkami, příjemným šokem. 4. místo s dosaženým časem 58,36 s má vysokou sportovní hodnotu, vždyť nás v podstatě překonaly jen reprezentační výběry. Vítězný čas SDH Horní Lukavice má hodnotu 57,20 s a třetí v pořadí SDH Horní Poříčí s časem 58,28 s. Muži Vlčnova dosáhli svého nejlepšího umístění v disciplíně na mistrovstvích, když za medaili zaostali jen o 8 setinek.

Při pomýšlení, že by se tomuto týmu podařilo alespoň jeden požární útok (poprvé po dlouhé době probíhali tato disciplína na

dva pokusy), se nechce ani domýšlet na možné konečné umístění ...

Bohužel první pěkný pokus (27,14 s) byl neplatný a ten druhý se nepodařil (33,94 s) – škoda.

Přes nezdar v požárním útoku muži vybojovali zatím nejlepší umístění na mistrovství a tím je 9. místo celkově. Slušný výkon, který naznačil, že Vlčnov, v největší a kompletní síle je schopen konkurovat širší špičce a to především v kolektivních disciplínách. Přesto jsem při návratu z Prahy u většiny chlapců cítil ne malé zklamání.

Naše děvčata, tým žen, prošel sítím postupových kol, podobně jako muži, tzn. bez zaváhání a jednoznačně. Mistrovství v Praze děvčata začala nadějným výsledkem ve stovkách, kde mj. padl národní rekord, který drží špičkovým časem 16,52 s Šárka Jiroušová z Poniklé. Děvčata v této obrovské konkurenci „daly jednu sedmnáctku, dvě osmnáctky a tři devatenáctky“.

Určitým zklamáním pro děvčata bylo poměrně nízké umístění ve štafetě, kde rovněž padl národní rekord – Kvasiny 61,23 s! Náš pokus, jen v průměrném čase 66,11 s bral jen 9. místo. Ale přesto žádná tragédie. Úspěšný trénink v požárním útoku a znovu vráceny úsměv v jejich tvářích dal tušit dobrou připravenost v této disciplíně. Právě k jejich požárnímu útoku jsme společně vzhlíželi s největším

očekáváním. Minuloroční titul vicemistryň republiky v útoku a poctivá a nekonečná příprava dávala tušit, že při troše štěstí a splnění si všech úkolů by sen zaútočit na národní rekord nemusel být jen tajnou utopií. Nápad, pokusit se pokořit rekord, vznikl po postupu na republiku a zaujal nejenom děvčata, ale hlavně trenéra útoků Jirku Poláška. Ne příliš halasně, ale odhodlaně se začala děvčata pod vedením Jirky připravovat a to za výrazné a ne tak viditelné pomoci dalších členů sboru.

Samotný pražský požární útok na Julisce v podání našich děvčat se vyznačoval rozhodností, plynulostí a oku lahodící lehkostí. Dosažený čas 24,5 vteřin byl skutečně uznán, po určitém nervovém šoku, novým národním rekordem. Zcela ojedinělý a mimořádný úspěch.

Titul mistryň republiky v disciplíně požární útok vynesl v součtu děvčatům vynikající 4. místo celkově, tedy o vlásek od bronzu, ale tento fakt v tu chvíli nebyl podstatný, vždyť rekord je rekord.

Co říci závěrem. Výše uvedených úspěchů bylo možné dosáhnout nejenom díky umu a výkonnosti závodníků a závodnic jednotlivých týmů. Ruku v ruce s těmito úspěchy jde obětavá a odborná práce vedoucích a trenérů, kteří dokážou družstva udržet pohromadě, náležitě je motivovat a řádně připravit – proto velký dík patří Jirkovi Poláškově a Jendovi Vráblíkovi.

Nejlepší vlčnovský závodník Marek Tykal při seběhu z kladiny – 100 m s překážkami – 16,94 s

Předávka mezi závodníky na druhé a třetí úseku štafety na 4×100 m – Kadara Josef předal Janu Vráblíkovi – 4. nejlepší štafeta na mistrovství ČR – 58,36 s

Ženy SDH Vlčnov při rozběhu rekordního požárního útoku – 24,5 s

Jan Moštěk a Matouš Mičulka na MČR CTIF ve Dvoře Králové nad Labem při požárním útoku CTIF – muži 2 (dorostenci) – 5. místo!

Bez jedinečné a výjimečné pomoci SDH Březová se zapůjčením jejich KONFINY (požární stříkačka), bychom jen stěží v útoku dokráčeli až k národnímu rekordu. Rovněž za pomoc je potřeba poděkovat SDH Mistřice, SDH Drslavice, OSH Uherské Hradiště a HZS

územní odbor Uherské Hradiště. Společnému úspěchu výrazně a trvale napomáhají a jsou tudíž jeho nedělitelnou součástí naši věrní fanoušci, množství obětavých a pracovitých členů sboru, trvalých sponzorů a členů zastupitelstva obce. Jen díky této vzájemné sym-

bióze je možné a reálně dosáhnout a dosahovat i nadále podobných špičkových úspěchů jako se tomuto sboru podařila letos.

*Stanislav Moštěk,
vedoucí kolektivů SDH Vlčnov*

Z prvního mistrovství ČR v klasických disciplínách CTIF dovezl Vlčnov titul vicemistra a bronz

Výborné výkony české reprezentace CTIF na olympiádě v Ostravě a snaha zpopularizovat tyto disciplíny vedla sdružení k uspořádání historicky prvního otevřeného mistrovství České republiky v klasických disciplínách CTIF. Role pořadatele se výborným způsobem ujal HZS Královéhradeckého kraje a místní SDH v Dvoře Králové nad Labem.

Vlčnov se třemi týmy (muži 1, muži 2 a ženy) se stal nejenom nejpočetnější ale i neúspěšnější výpravou mistrovství ve Dvoře Králové nad Labem. Vůbec poprvé se nám podařil neobvyklý a málo vídaný kousek – Vlčnov byl na stupních vítězů na jednom mistrovství jak v kategorii mužů, tak i v kategorii žen!

Vzhledem k tomu, že naši dorostenci na krajském kole v požárním sportu skončili na druhém, tedy nepostupovém místě, byla jim dána možnost rychle nacvičit a tím se kvalifikovat na otevřené mistrovství právě v disciplínách CTIF. Nelehký úkol naši dorostenci (oficiálně jako muži 2) zvládli výborně. Začali pod vedením vedoucího a Jirky Požára na soustředění v Bludově. Výrazné urychlení jejich náviku nových disciplín je jednak dílem jejich nevšedního zájmu, příkladné snahy,

ale i výrazné pomoci jejich starších kolegů z týmu muži 1. První ostrý start si naši mladíci odbyli na soutěži O pohár města Velké Meziříčí, odkud přivezli krásný pohár vítěze kategorie, ale hlavně poznatek, že přes ještě pomalejší časy jsou schopni nechybovat. Na samotném mistrovství republiky nezklamali, bojovali a obsadili pěkné a cenné 5. místo. Určitě tito chlapi vzhledem k délce tréninku a nízkému věku jsou obrovskou devízu sboru do budoucnosti.

Příprava našich obou týmů mužů a družstva žen neprobíhala vůbec jednoduše, vždyť toto klání probíhalo jen týden po mistrovství v požárním sportu v Praze na Julisce. Bleskově se přeorientoval z požárního sportu na zcela odlišnou sportovní filozofii CTIF – klobouk dolů. K avizovaným výborným výsledkům mužů i žen na tomto mistrovství dopomohla našim závodníkům zkušenost z olympiády v Ostravě, dobrá trénovanost ale i společný trénink s výborným rakouským týmem ve Vlčnově. Rakušané jsou v CTIF a hlavně v kategorii mužů neochvějnými vládci a je logické, že je nutné se učit od těch nejlepších. Velkou zásluhu na zajištění rakouského týmu ve Vlčnově má Ladislav Krhovský.

Po úspěchu, kterého naše děvčata dosáhla v Praze, měly na „aklimatizaci“ na disciplínu CTIF jen velmi málo času. Přesto tým žen zabodoval a předvedl výkon, který je nakonec o několik desetinek odsunul z druhého místa po prvních pokusech na lichotivé a velmi cenné třetí místo celkově. Vynikající a hodnotný výkon, za 7 dní vybojovat na dvou odlišných mistrovstvích dvě medaile vč. dosažení národního rekordu, nedokáže každý a nebo řečeno přesněji již dlouho a dlouho nedokázal nikdo.

Muži 1 na mistrovství začali výborným a bezchybným výkonem. V požárním útoku i ve štafetě CTIF po prvních pokusech vedli. Ve druhých pokusech se přece jen projevila téměř 20 letá praxe a zkušenost týmu Zibohlav, který naše muže v součtu porazil, ale to jen o několik desetinek. Přesto našim chlapcům titul vicemistra ČR slušel, což dokázali ocenit i naši soupeři. To, že tento tým, jako úplně jediný nedostal žádnou trestnou vteřinku je obdivuhodné. Zlepšit se v podstatě o 6 vteřin, je výkon hodný olympioniků a hlavně týmu, který je dle mého mínění schopen, do další olympiády dohnat širší světovou špičku.

Stanislav Moštěk, trenér CTIF

Barbora Dacíková na druhém úseku štafety při přehodování příčného břevna na MČR v Litomyšli – dorostenky Vlčnov – celkově 7. místo

Ženy SDH Vlčnov mistryně republiky v požárním útoku a to v novém národním rekordu

Celá sportovní výprava Vlčnova v Praze na Julisce – tým mužů, tým žen, trenéři a vedoucí

Nejpočetnější a nejúspěšnější výprava na MČR CTIF ve Dvoře Králové nad Labem – muži 1, muži 2 a ženy – všichni SDH Vlčnov!

Dorostenky SDH Vlčnov před požárním útokem na MČR v Litomyšli

Vlčnovská výprava na MČR v Litomyšli

Rozjezd útoku CTIF na mistrovství v podání našich žen - MČR CTIF ve Dvoře Králové nad Labem – bronzové medaile!

Rozjezd útoku CTIF na mistrovství v podání vicemistrů České republiky – MČR CTIF ve Dvoře Králové nad Labem – stříbrné medaile!

Vlčnovské dorostenky vybojovaly na mistrovství České republiky v Litomyšli 7. místo

10. až 11. července 2010 se v Litomyšli konalo Mistrovství české republiky družstev dorostu Sdružení hasičů Čech Moravy a Slezska. V kategorii dorostenek Zlínský kraj reprezentovala děvčata ze Sboru dobrovolných hasičů Vlčnov. Kolektiv našich děvčat se probojoval na mistrovství již pošesté v řadě. Příprava na samotné mistrovství nebyla vůbec jednoduchá a obnášela množství tréninků na 100 m s překážkami, na štafetu 4×100m, na požární útok se společnou stříkačkou. K načarování formy na mistrovství určitě pomohlo

i třídní soustředění ve sportovním areálu v Bludově na Šumpersku.

Toto, již o den kratší, mistrovství v krásném a útulném prostředí sportovního areálu v Litomyšli, provázely až tropické teploty. Po bezproblémové registraci a po pěkném slavnostním nástupu začala děvčata svoje účinkování na mistrovství závodem na 100 m s překážkami. V nesmírně těžkém závodě děvčata předvedla dobrý výkonnostní standart a jejich snažení stačilo na lichotivé 6. místo. Téměř večerní tréninky požárních útoků se

společnou stříkačkou a to včetně přísné přejímky materiálu dopadly pro náš tým v klidu a bez problémů.

Již tradičně sportovní část výpravy doprovázeli a vydatně povzbuzovali naši věrní fanoušci, kteří, jak je již u nich běžné a standardní, dokážou ocenit výkony nejenom našich týmů, ale i výkony soupeřů a prostě na hasičská mistrovství patří.

Nezbytné odborné i technické záze-
mí k dosažení úrovně mistrovství republiky a úspěšného putování na něm již jaksi

k Vlčnovu automaticky patří. Přimo na mistrovství vydatně pomohly naše děvčata z kolektivu žen a dorostenci (ti se na vrcholné klání tentokrát neprobojovali).

Obětavými, pracovitými a úspěšnými vedoucími a trenéry kolektivu dorostenek jsou Jan Vráblík (trénoval a měl na starosti stovky a štafety) a Jiří Polášek, jehož doménou je trénink a příprava požárních útoků.

Závěrečný den mistrovství začal pro dorostenky velmi nebezpečnou disciplínou a to vědomostními testy. Případná, byť jediná, chybička se projeví rychlým pádem v pořadí do „podpalubí“ a výsledkově se již většinou nedá napravit. Naše děvčata prokázala výborné soustředění a znalosti a vše absolvovala bez chyby. Zákeřnost této disciplíny již pochopila většina soupeřek, takže před štafetou jsme si udrželi svoje postavení.

Štafeta 4×100 m s překážkami dokázala, že v boji s těmi nejlepšími je potřeba před-

vést v současné formě nadstandardní výkon. Děvčata nic výrazně nepokazila, ale průměrný výkon stačil jen na 9. místo a pokles v celkovém pořadí. Současný výkonnostní trend potvrdil, že čtyři nadstandardně rychlé a technicky zdatné závodnice má na úrovni mistrovství již většina týmů.

Závěrečná disciplína požární útok se nesla jako vždy v napjaté atmosféře a za úmorného horka. Naše děvčata nic výrazně nepokazila, ale dosažený jen průměrný čas dal tušit, že tentokrát si útokem nepomůžeme, ale šesté místo v útoky je přesto slušným výsledkem.

V celkovém pořadí děvčata SDH Vlčnov vybojovala pěkné sedmé místo. Možná pro někoho málo po minuloročním bronzu v Třebíči, ale je potřeba si uvědomit, že uspět na vrcholném klání jako je mistrovství, popř. být tzv. „na bedně“, je zcela výjimečný počín, který ovlivňuje řada ukazatelů – vlastní výkonnost, aktuální forma, úroveň ostatních soupe-

řů a občas i trošička štěstí. Být tedy na mistrovství republiky v lepší polovině je úspěch.

Mistryněmi republiky se stala děvčata z SDH Ivanovice na Hané, kraj Jihomoravský, druhé místo patří SDH Petrovice, kraj Středočeský a na třetím místě skončila děvčata z Poniklé, kraj Liberecký.

Zlínský kraj jako vždy nevyšel výsledkově bez medaile a dokonce titul v soutěži jednotlivců získal František Kunovský (SDH Nemetice) a Petr Vaculín (SDH Veselá) dosáhl na bronz.

I v kategorii jednotlivkyň jsme měli zastoupení dvou děvčat z okresu a to Adélu Magdálkovou z SDH Salaš, která výsledkově prorazila a skončila na výborném 7. místě a Moniku Motyčkovou z SDH Staré Město, která skončila při své první účasti na mistrovství na slušném 26. místě ze 40 jednotlivkyň.

Stanislav Moštěk,
vedoucí kolektivů SDH Vlčnov

Přes mnohé komplikace na krajském kole hry Plamen naši žáci obsadili výborné druhé místo

Na okresním kole žáků, které se po dlouhé době konalo v Uherském Hradišti na Mojmíře, sbor reprezentovalo jedno družstvo mladších žáků a dvě družstva žáků starších.

Mladší žáci tvoří v podstatě přípravku pro starší žáky. Své disciplíny (štafetu 4×60, štafetu dvojic a požární útok) zvládli výborně a svou kategorii s přehledem vyhráli (mlad-

ší žáci jsou kategorií nepostupovou). Před prvním závodem v novém soutěžním ročníku téměř polovina závodníků přešla do kategorie žáků starších, ač věkem by mohli ještě zůstat v mladších – motivace k výraznějšímu výkonnostnímu růstu.

Naši starší žáci, pro všechny jasný favorit závodů, začali pro nás nepříjemným a neče-

kaným šokem. V disciplíně štafety 4×60 m s překážkami oba naše rozběhy byly diskvalifikovány (za špatnou předávku a za rozpojené hadicové vedení). Za tento zkrat jsme si do celkového hodnocení připsali hrozných 11. místo. Pro Vlčnov 11 let nepoznaná komplikace, vřdyt většinou měli naše týmy celkový součet pořadí z šesti disciplín menší než

Kolektiv vítězných mladších žáků i s vedoucími

Kolektiv vítězných starších žáků 1 a kolektiv starších žáků 2 i s vedoucími

Adam Stojaspal při požárním útoku CTIF – Vlčnov 2

Vedoucí ORM předává pohár okresních přeborníků naší mladším žákům

Jiří Požár předává pohár okresního přeborníka Petru Soukeníkovi veliteli družstva Vlčnov 1

je číslo 11. Ejhle soupeři ožili, vycítili šanci, na kterou více než desetiletí čekali a soutěžní atmosféru zpestřil nečekaný náboj.

Naši vedoucí bleskově zareagovali a svůj tým uklidnili, náležitě nabudili a začala nevídaná stíhací jízda. Přes mírnou komplikaci ve štafetě dvojic, naši borci zbývající disciplíny suverénně vyhráli a čekali co předvedou jejich soupeři. V tomto napínavém čekání se vydatně činil náš druhý tým, který výborným výkonem pomohl jedničce odsunout největší soupeře v některých disciplínách a má tudíž výrazný podíl na tom, že po požárním útoku byli naši soupeři opět skleslí, vždyť oni někteří již viděli Vlčnov konečně na kolenou. Požární útok v podání naší „o život bojující“ jedničky byl ukázkový, vítězný a potvrdil, že po jedenácté zůstane titul okresního přeborníka opět ve Vlčnově. Vzorově a příkladně bojující dvojčka skončila celkově na pěkném 4. místě. I s kolegy (Ondra Vozár, Přemysl Pavluš a Jiří Polášek) jsme vysoce ocenili způsob „stíhacího boje“ a příkladnou pomoc naší dvojky – na své světe jsme byli náležitě hrdí.

Na krajské kolo hry Plamen do Hulína jsme určitě necestovali v roli favorita a soutěž pro nás začala opět šokem. Po první disciplíně se zranil Petr Lekeš, kterého jsme museli šetřit na útokové disciplíny. Jeho místo zaujal

nejmenší závodník startovního pole a tudíž benjamínek přeborů David Plesl. Nic nepokazil a snažil se co možná nejvíce nahradit Petra – škoda, že jeho vystoupení na závodech nemohl přímo sledovat jeho dědeček, starosta Antonín Plesl.

Opět mimořádná a krajní situace kolektiv stmelila a dělí se v jejich podání věci. Za favoritem z Hovězí (Vsetínsko) končil v disciplínách na druhém místě nenápadně Vlčnov. Když naši s přehledem a v klidu vyhráli požární útok CTIF, favorit výrazně a viditelně znejistěl. Jen naše chybička v požárním útoku a smůla v „bradáčku“ způsobila, že jsme se neradovali z postupu na republiku. Svým výkonem a vystupováním jsme vytvořili nečekanou zápletku a to, že jsme skončili těsně pod vrcholem, nevádí, někdy víc než vítězství je snaha, bojovnost, férovost, ... a v těchto neplanských disciplínách jsme určitě přeborníky!

Nový soutěžní ročník 2010/2011 jsme začali v září a to jen velmi krátkou přípravou, vzhledem k účasti mužů a žen na mistrovstvích – příliš málo času na přípravu, na zapracování nováčků do týmů po odchodu 7 závodníků do dorostu.

Úvodní závod nového ročníku 2010/2011 proběhl v Hluku na Babí hoře a to branným

závodem. Jedna nová hlídka mladších záčků obsadila čtvrté místo.

V kategorii starších jsme měli opět dva týmy. Dvojka nakonec obsadila výborné 4. místo, což vzhledem k jejich věku je výborný výsledek a devíza do budoucna. Naše jednička, opět favorit, a opět drobná komplikace. Nečekaných šest trestných minut na laně se v průběhu dvoukilometrového okruhu nedá dohnat a tak celkové 2. místo bylo pro naše závodníky zklamáním, ne však tak úplně pro nás vedoucí. Když si skutečně uvědomíme krátkou dobu na přípravu, výrazné změny týmů a v podstatě i to, že jsme si svým přístupem a výkonností již za desetiletí vychovávali konkurenci je druhé místo i pro Vlčnov pěkné. Tento tým v tomto roce dokázal, že mu těžké podmínky a nutnost stíhací jízdy svědčí a Vlčnov se umí ze svých chyb poučit a náležitě se připravit na další závody.

Závěrem bych rád poděkoval všem našim žákům a svým kolegům (Ondřej Vozár, Přemysl Pavluš, Jiří Polášek, Petra Viktorinová, Martina Mertová, Vendula Hanusová) za dosažené výsledky a těším se na další spolupráci v roce 2011.

Stanislav Moštěk,
vedoucí kolektivů SDH Vlčnov

Tříkrálová sbírka 2011

„SLÁVA NA VÝSOSTECH BOHU A NA ZEMI POKOJ LIDEM DOBRÉ VŮLE.“

Milí rodiče a děti! Blíží se Tříkrálová sbírka, která proběhne v našem děkanátu ve dnech 1.–9. ledna 2011.

Rodiče, chceme Vás opět poprosit o Vaši milou a vstřícnou spolupráci a motivaci dětí k této akci, protože úspěch této sbírky velkou měrou záleží i na nich.

Pro koledničky je připraveno: 30. ledna Dětský karneval v KD v Uherském Brodě ve 14:30 hod a 4. února bruslení na zimním stadionu v Uh. Brodě v době od 10:00–11:30. Těšíme se na spolupráci a na Boží požehnání ke zdárnému průběhu Tříkrálové sbírky.

Kontakt:

andrea.kudelova@uhbrod.charita.cz
tel: 724 651 290
vit.kadlcik.@uhbrod.charita.cz
tel: 724 651 295

Andrea Kúdelová a Vít Kadlcík,
koordinátoři Tříkrálové sbírky

Ve dne 8. 1. 2011 bude probíhat v naší obci Tříkrálové koledování. „Tři králové“,

TŘÍKRÁLOVÉ KOLEDOVÁNÍ ZA ROK 2010 V OBLASTNÍ CHARITĚ UH. BROD

Pomoc pro Haiti	130000 Kč
Přímá pomoc rodinám s dětmi v nouzi	150000 Kč
Pořízení kompenzačních pomůcek do zařízení provozovaných OCH Uh. Brod	142674 Kč
Pořízení automobilu pro potřeby služeb OCH Uherský Brod	290000 Kč
Celkem	712674 Kč

kterí se prokáží pověřením Charity České republiky Vás požádají o královský dar pro nemocné, potřebné, nemohoucí a seniory. Tříkrálová sbírka 2011 se bude konat pod záštitou České biskupské konference na území celé České republiky.

Oblastní charitě Uherský Brod bylo vráceno z Arcidiecézní charity Olomouc 712674 Kč.

Oblastní charita Uherský Brod

Mariánské náměstí 13, 688 01 Uh. Brod
www.uhbrod.charita.cz
info@uhbrod.charita.cz

Andrea Kúdelová
tel: 572 630 142, GSM: 724 651 290
andrea.kudelova@uhbrod.charita.cz

Všem dárcům upřímné díky!

Plán plesů rok 2011

15. 1. Ples TJ

05. 2. Hasičský ples

21. 1. Myslivecký ples

06. 2. Dětský karneval

22. 1. Dětský krojový

12. 3. Fašanková zábava

29. 1. Krojový ples

Vlčnovský zpravodaj – vydává Rada obce Vlčnov nákladem 700 ks, IČ: 291 561; MK ČR E 10127; prodejní cena 3,- Kč.

Redakce: Rada obce; sazba: TRIFID KP, s. r. o., Staré Město; tisk: Hudec print, s. r. o., Buchlovice. **Autoři fotografií:** Zdenek Koniček, Jan Pjájček, Miroslav Jakoubek a autoři článků. **Uzávěrka příštího čísla je 31. března 2011.** Články a fotografie k publikování posílejte do KSK Vlčnov, e-mail. ksk@vlcnov.cz, tel/fax: 572 675 130, poštou nebo osobně v pracovní dny do 17.00 hodin.

Pro sazbu je použito písmo Lido STF © František Štorm, Storm Type Foundry, www.stormtype.com